

SZERKESZTŐI IRUDA:
Balmazújvárosi Tivoli-utca sarkán lévő 6 sz. a. háza a lap szellemi részét
Híre közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:
Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Hét napra . . . 8 frt. Egy órára helyben . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ES TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzp-utca 38. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK

Egy csemeteternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok
árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

NYITÓTÉRI CIKKEK

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A függetlenségi párt és 48-as párt tagjaihoz.

A politikai élet a pártok egymás elleni küldelméből áll.

E küzdelem jogos és hasznos, ha az a haza javának eltérő felfogásából ered csupán és becstelenségek módján vitatják: ellenben jogtalan és káros, ha az az elvek vezetik s az eszközök, melyekkel folytatják, az erkölcsiség törvényeibe ütköznek.

A közösügyes pártok az 1867-ki kiegyezés fentartásán fáradoznak: a függetlenségi és 48-as párt az ország önállóságának és függetlenségének a personal unio alapján való helyreállítására, a szabadság és jogegyenlőség elveinek megvalósítására s a nép szellemi és anyagi jólétének emelésére törekszik. Dicső, de egyszersmind nehéz feladat.

Nehéz, nem azért, mintha a nemzet igazi többsége nem érezne velünk, — nehéz azért, mivel egyfelől a nép egyrésze még nincs kellőképpen felvilágosítva czélunk s annak jogos és kiérdemelt voltáról, másfelől pedig a miatt, minthogy a kormány a rendelkezésére álló hatalommal, pártívei pedig a legundokabb vesztegetésekkel harcolnak ellenünk.

Ezen nehézséget felismervén, a függetlenségi és 48-as párt már az 1872-ben tartott országos értekezleten elhatározta, hogy országsszerte szervezkedik, s végett tervet állapítván meg, s azt tagjainak melegen ajánlván. S e felhívás nem is maradt minden siker nélkül.

Sok helyt megalakult a párt megegyezésként és a választókerületekben s létesíték különösen az Alföldön pártkörök. De az utóbbiak nemcsak megmaradtak, hanem egyre szaporodtak is, a megyei és kerületi szervezet, kevés kivétellel, nem sokára feloszlott.

Nem elég pedig csak az országgyűlési választások előtt tömörülni: folytonosan és összhangzóan kell működni időközben is.

Az a nemzet, a mely, miként egykoron, ma is csak a háború előestéjén gyűjtene sereget, bizonyos vereségnek tenné ki magát. Csakis állandó szervezettel bír és gyakorlott sereg számíthat az idő szerint győzelemre.

A kormány a maga tisztí karában s egyéb hatalmi eszközeiben ily állandó szervezet birtokában van. Ennek ellensúlyozására az ellenzéknek is, különösen pedig a mi pártunknak hasonlóképpen állandó szervezetre van szüksége.

Ezt pártíveinknek részint meggyőzték, részint választókerületenként és községeinként való megalakulása és működése biztosíthatja. De a legnagyobb sikert a pártkörök alakítása ígéri, a melyek állandó találkozási helyül szolgálnak azoknak, a kik ugyanazon elveket vallják.

Ezen meggyőződésből kiindulva, az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt f. évi márczius 1-én egy szervezeti javaslatot készített, a melyet is ezennel tisztelt tagtársainknak elfogadására és életbeléptetésére ajánlani bátorodunk.

Minél súlyosabb az ország helyzete, a melybe azt a közösügyes kormány könnyelműsége juttatta, minél aggasztóbb a jövő, a melynek elébe meggyűnt, annál szorosabb kötelessége az önzéstelen hazafiainknak nem nézni összetett kezekkel, miként rontja le a kormány még a fennálló csonka alkotmányának is biztosítékait és sodorja az elszegényedést, a pusztulást örvénye felé a nemzetet. S minél világosabban bizonyított be a husz évi tapasztalás, hogy a 67-diki alapon az ország szellemi és anyagi felvirágzását a nemzet méltó igényeinek képest előmozdítani s az ország jövőjét biztosítani nem lehet, annál parancsoltabb szükségé vált a hibás közigazgatás megváltoztatása.

Minket nem a hatalom utáni vágy indít küzdelemre, mi elveink diadalra

juttatása végett harcolunk. Mi nem titkoljuk sem magunk, sem társaink előtt az akadályokat, a melyekbe törekvéseink ütköznek, de amint magunk nem riadunk vissza ezektől, úgy elvárjuk polgártársainktól is, hogy ők sem fognak ellankadni. Ellenfeleink számra nézve tulajdonok: legyünk mi összetartásra és buzgóságra nézve erősebbek. Őket a hatalomnak bármely áron megtartása ösztönzi: minket a haza önzés-telén és áldozatkész szeretete lelkesít. A mi nekünk számban hiányzik, azt pótoljuk lelkesedéssel és tartós munkálkodással.

Ezt a célt a párt szervezése lényegesen elő fogja segíteni.

Azért, midőn annak tervezetét alább közöljük, azon reményben tesszük azt, hogy bajtársaink szavunkat meg fogják hallgatni.

Együttal előre jelezzük, hogy az alakítandó körök alapszabályainak mintáját is rövid napon úgy lapjainkban, mint a szervezeti munkálattal együtt külön füzetben is közzétenni és kívánatra szétküldeni fogjuk.

Tisztelt polgártársak! Nehány nap múlva újjászületésének negyvenedik évfordulóját fogja ünnepelni a nemzet. Szolgáljon ez ünnep alkalmul a szervezkedésre és körök alakítására, hogy tettel is és ne csak szóval dicsőítsük a nagy nap emlékeztetét.

Irányi Dániel,

az orsz. függetlenségi és 48-as párt elnöke.

Politikai hírek

A kaposvári választás famózus ügye nemcsak ismét naprendre kerül a képviselőházban. Szalay Imre képviselő legközelebb benyújtotta ugyanis a huszonhárom szennai választókerületét, azon választókét, a kik állítólag Körmenyire szavaztak, de a szavazatuk Széchenyi gr. javára szántatták. A választókét azt kéri a kérvényben, hogy miután a törvény által kijelölt mindenféle jogorvoslattal éltek már, de elutasították őket a nélkül, hogy panaszkodni tudtak volna alá vétetett volna, adjon nekik tanácsot a ház, miként szerezzenek a választási jogukban szenvedett sérelemért elégtételt. Ellenzéki részről a kérvény tárgyalásánál újra nagyobb vitát készülnek provokálni, sőt, mint a házban híre jár, a szélsősélsűk egyik tagja le készül tenni ez alkalommal a ház asztalára a somogyi főispán sokat emlegetett levelének eredetijét is.

A háború kérdéséhez. Mint Bécéből jelentik Kálnoky grófnál közvetlenül budapesti útja előtt Lobanoff orosz nagykövet volt látogatson, a ki felolvasta neki az orosz szövebeli jegyzéket s annak szövegét másolatban ott hagyta. E jegyzék az előbbi orosz javaslatokra adott osztrák-magyar válaszal kapcsolatban az új — orosz javaslatokat foglalja magában. — Tartalma még ismeretlen, Kálnoky gróf mindjárt az orosz jegyzék közlése után érkezett Reusz herceggel, s az orosz jegyzéket magával vitte Budapestre. Állítólag a maga részéről kedvező véleményével van az új orosz javaslatokat illetően, az elhatározásnak azonban Budapestben kell megtörténnie. Kálnoky már az első javaslatok tétele alkalmával az orosz javaslatok mellett volt, de Bpestben Andrassy gróf és Tisza miniszterelnök betoilyása volt irányadó, — a kik azt javasolták, hogy kiterő választ adjanak.

Az igazságügyminiszter a jövő hételején törvényjavaslatot fog benyújtani, melyben felhatalmazást kér a törvényszékektől kiegészítő bíráknak ideiglenes behívására a budapesti kir. tabellán felismaradtott hátralevő feldolgozása céljából. A kormány óhajta az, hogy e javaslat még az országgyűlés ülése előtt szüdjön törvényerőre emelkedik.

A Vaskapu szabályozása. Az osztrák képviselőház költségvetési bizottságának szombati ülésén Russ kérdése T. ff. gróf kormányelnök kijelenté, hogy a Vaskapu szabályozásának végrehajtásával meggyőzés útján Magyarország biztatott meg. Ausztria fenntartotta magának a műszaki tervek megtekintését s Magyarország már meg is küldte a terveket az osztrák kormánynak, mely véleményének nyilvánítása mellett azokat ismét visszaküldte, úgy, hogy a munkálatok megkezdése immár várható.

Fizess magyar!

Most, hogy a cukoradótörvényt tárgyalja a képviselőház, így beszélnek hivatalosan: elismerjük, hogy ez nem nyújt nekünk előnyöket, de majd ki-pótoltatik a szeszadótörvény által. Mikor pedig majd a szeszadótörvényt fogják tárgyalni, akkor így fognak beszélni: a közös vámterület helyzetében nemcsak magunkra kell figyelemmel lenni, hanem a monarchia másik felére is. Ha valaki a vámterület közönségének közgazdasági hátrányait fejtegeti: válaszolnak rá a politikai oldal előnyeivel; ha pedig valaki a közönség politikai veszélyeit tárja napvilágra: akkor azt mondják, hogy ez nem politikai, hanem kizárólag gazdasági ügy.

Igy foly a nemzet önértetének, cselekvési irányának és vagyonának szétmállasztási művelete immár husz év óta. Abban a szóban, a mivel megnyugtatói akarnak, nincsen igazság; abban az érvelésben, a mivel meggyőzni akarnak, nincsen tartalom. Politikájuknak nincsen öncélja, eljárásuknak nincsen iránya, törekvésüknek nincsen nemzeti becése. Rakásra hordtak egy csomó anyagot, s azt vélik, hogy építettek; elmondtak a házban száznegyven kötetre menő beszédet, s azt vélik hogy felvilágosítottak; alkottak huszanegy vaskos könyvre rugó törvényt, s azt vélik, hogy rendet csináltak.

Nem igaz.

Kortársak — ennyi az eredmény. Eltompították a nemzet híres publicus spiritusát — ennyi a siker. Fokozták az adót és elszegényítették az államot; szaporították az államadósságot és elszegényítették az egyéket; a nemzetet fejős tehénnek nézték, mely kizárólag fiskálitási szempontból kezelendő; fejték, kihasználták, leszányították.

Azt mondja az előadó, hogy a pénzügyi kormányzat, az igazgatás egyetlen ágára sem fordított annyi figyelmet, mint a cukor adóra. Elhiszszük. Megis látszik rajta a nagy gond. Most tíz éve még huszonhat cukor gyár volt virágzásban; jelenleg tenger-désben van tíz, élethető állapotban egy. Most tíz éve még fedezni tudták gyáraink a belfogyasztást; jelenleg fogyasztunk százhetven ezer m. mázsa belföldi és kétszázharmincezer m. mázsa osztrák gyártmányt. Miután pedig a legújabb javaslat szerint a fogyasztó métermázsánkat 19 forint 30 krajczárral fizeti meg a cukrot, könnyű kiszámítani, hogy mit fizet népünk az osztrák gyárosoknak és az osztrák finácznak.

Vegyük ehez, hogy a kivételre prémiumot tesznek. Ki fogja ezt a prémiumot kapni? Az a gyáros, a ki külföldre dolgozik. Van-e olyan magyar gyáros, a ki külföldre dolgozik? Nincs. Ki fogja tehát a kivételi prémiumot élvezni? — Az osztrák gyáros. Ám ki fogja ezt a prémiumot fizetni. No hát az a közös kassza, mely a közös vámterület közönségéből alakul; tehát mi is abban az arányban, a minő arányban külföldi cikket vásárlunk. S miután elmaradt iparunk mellett, mi több külföldi cikket vásárlunk, mint az osztrák, tehát több jövedelem es-nék ránk a vámból, mint az osztráknak, s így a prémium nagyobb része általunk fizetetik meg.

Tehát 1877-ben az általános rendszerről megfontottuk cukor gyár- iparunkat; adózáivá lettünk az osztrák kincstárnak; fogyasztói lettünk az osztrák gyáraknak. Most, hogy áttérünk a termény-megadózatási rendszerre, prémiumot fizetünk az osztrák gyárosnak, s ezenkívül maradunk annak fogyasztói s az osztrák kincstár adófizetői.

Igy vannak a mi érdekeink megvédelmezve. Még az előadó is csak ennyit mond a javaslat előnyére: „ez a javaslat megadja nekünk a fejlődés lehetőségét.”

A fejlődés lehetőségét! Minő kegy! Tíz évvel ezelőtt nagy vita folyt a kérdés fölött. Az ellenzék szónokai megjósolták, hogy tönkre fognak gyáraink menni. A jóslat nem vétett figyelembe és megalkották a törvényt. Most már tények bizonyítanak a jóslat mellett, s az akkor dicsért és meghozott törvény olyan állapotot teremtett, a melynek bírálatképen így beszél az előadó: meg lesz a fejlődés lehetősége.

Hát eddig nem volt meg e lehetőség? — Nem bizony. De ha még a lehetőség sem volt meg a fejlődésnek, miként indokolják akkori eljárásukat? Mivel akarják jóvá tenni azt a törvényt, mely a fejlődésnek és a lehetőségét is kizárta — mert ha ki nem zárta volna, nem szüntek volna meg a gyárak s nem lenne kénytelen az előadó mint vívmányt emlegetni a fejlődés lehetőségét. Mivel tesszik jóvá? Hát — semmivel. Az adatokra Tisza szavakkal felel. Czáfogat melléke körülményeket, kerül a dolog érdemét, felelel.

A vége ez: fizess magyar!

Hajlék van a fejed fölött — minek az? Párna van a fejed alatt — minek az? Füstölő a konyhád — minek az? Kődmön van a hátadon — minek az?

Dolgozzál többet, egyél kevesebbet, nyujd meg a napot és lopd meg az éjszakát. Kinek? Talán magunknak? Nevetséges! Az osztráknak. Hiszen meg van már a fejlődés lehetősége. Nem hallod . . . ? „A lehetőség!” Csak nem kívánsz még ennél is többet. Csak nem gondold, hogy az államnak egyéb feladata is lenne. Hát nem elég az, hogy tönkre tették ezukoriparodat s most már megengedik a fejlődés lehetőségét? Előbb bénává tesznek, s akkor azt mondják, hogy versenyezz az osztrák jól tartott paripájával, főleg pedig fizess, légy nyugodt, és szavazz, és érd be a lehetőséggel!

Kálnoky gr. a királynál.

Budapest márt. 3.

Kálnoky gróf külügyminiszter, ki ma a Felsége által két ízben hosszabb kihallgatáson fogadtatott s Tisza miniszterelnökkel ismételt konferánst, hivatalos volt a Felségéhez ebédre s este a magyar államvasutak személyvonatával visszatért Bécébe.

A külügyminiszter itt időzése folyamán tárczája különféle ügyekben intézte a terjesztést a Felségéhez. Utóbb lépésre, vagy valamely nyilatkozatra a bolgár ügyben, külügyminiszteriumunkra nézve egyelőre semminemű idők sem torog fenn.

Több oldalról ismételve fölemlített, hogy Oroszország állítólag fel akarja mondani a berlini szerződést; miután a berlini szerződésben a felmondás eshetősége egyáltalában nincs praevideálva, a szerződés felmondásáról önként érthetőleg szó sem lehet.

Egy európai konferencia egybehívásának eszméjét, amely konferencia egyébiránt alig volna képes a bolgár kérdést megoldáshoz közelebb hozni, eddigelé egy kormány sem hozta szóba.

A delegációknak a legközelebbi rendes ülésükhez leendő egybehívása időpontját eddigelé még nem lehetett megállapítani, miután ez a két parlament, nevezetesen azonban az osztrák reichsrath munkaprogramjának korábbi vagy későbbi abszolválásától függ. Ha a reichsrath ülészaka korán be lesz zárható, akkor a delegációk valószínűleg már május elején összeülnek Budapestben.

A jövő évi közös költségvetési előirányzat végleges megállapítása csak az ápril havában tartandó közös miniszteri értekezletek folyamában fog megtörténni.

A képviselőházból.

Budapest, márc. 3.

A ház mai ülésén folytatott a cukoradótörvényjavaslat felett az általános vita.

Az első szónok Beöthy Ákos volt, a ki kijelenti, hogy a cukoripar kérdésében nem szakértő, de szavazatát indokolni óhajtja. A törvényjavaslatot áttanulmányozta, de nagyon kevésbé tudott rajta eligazodni, mert szak kifejezéseit alig lehet megérteni.

Magában abban a dologban, hogy Franciaország szaktíva a harminczes évek óta ott gyakorlatban lévő terményadó-rendszerrel, elfogadja némi változtatással a mi rendszerünket, mi pedig azt fogadjuk el, a mit ők elvetettek, elítélő kritikát talál a mi tvjavaslatunkban.

Az új törvényjavaslat nemcsak hogy nem használ cukorgyártásunknak, hanem csak árt. Egyenlő cukoradótörvény mellett is hátrányban vannak a magyar cukorgyárak az osztrák cukorgyárakkal szemben, mert számos körülmény kedvez az osztrák gyárosoknak.

A praemium kérdésére áttérve kijelenti, hogy nevezük a gyermeket néven: a cukorkivitel praemiuma nem más, mint a cukorgyártás állami subventiója.

A praemium a védvám-rendszernek növekszik; de még rosszabb a védvám al. Törvénybe iktatása ellenkezik a jogegyenlőséggel. A védvám csak védelem a külföldi ipar ellenében, de a kivitel jutalmazása már támadás a külföldi ipara ellen s nemzetközi szempontból perhorreskálandó.

De a praemium kérdésével is úgy van, mint minden más reformmal, mint a szóbeliséggel, mint a szabad kereskedelemmel; a kormány tudniillik elvben mellette szól, de a gyakorlatban mindig leszáva.

Az adóvisszatérítés 1861-től kezdve mintegy 300 millió forintot tett ki. Ez az az áldozat, a mit a monarchia a cukoriparnak hozott; ez kétségkívül elég volt s további áldozatokat hozni nem szükséges.

Bécsben is úgy vélekedtek, hogy a praemiumot évről évre lejjebb kell szállítani; nálunk e mellett még több érv van mint Ausztriában.

Rendesen úgy állítja föl a kérdést a kormány, hogy választani kell az eddigi és a mostani új törvény között. A szülő ezt az alternatívát csak úgy fogadhatná el, ha meg volna győződve arról, hogy a kormány az erőnek legmagasabb fokát elemelt, a mikor a törvényjavaslatnál a mi érdekeinket kellett volna megóvni. De a miniszterelnök ezt nem tette. Érdekeinket sem előtt nem is tartotta. Ennélfogva a törvényjavaslatot nem fogadja el.

Láng Lajos azt természetesen tartja, hogy a függetlenségi párt a külön vámterület alapján állva visszautasítja a törvényjavaslatot, de csodálkozik azon, hogy a szabadalvúparttal közös közigyi alapon élő ellenzék is megtámadta a javaslatot, melynek üdös eredményei elől elzárkózni nem lehet. Beszédében, czáfolja az ellenzék szónokait s a törvényjavaslat elfogadása mellett érvel.

Horánszky Nándor a Láng Lajos által félreértett szavait igazítja helyre.

Láng Lajos felolvassa Horánszky Nándor tegnapi beszédének egy részét annak illusztrálására, hogy Horánszky szavait miért értelmezte úgy, a miként tette.

Wekerle Sándor államtitkár szözlől ezután a beszédében kiterjeszkedik a vitába a fölhozott összes kérdésekre és érvekre.

Beöthy Ákos az államtitkár által félreértett szavait igazítja helyre, mire Wekerle Sándor államtitkár röviden válaszol.

Elnök a vitát bezárja s az ülést 5 perre felfüggeszti.

A szünet után felszólal

Hegedűs Sándor előadó s megtartja a beszédét, melyben védi a törvényjavaslatot az ellene intézett támadások ellenében. Egyenként czáfolja az ellenzéki beszédek s ismételt ajánlja elfogadásra a törvényjavaslatot.

Ezután a ház nagy többsége általánosságban elfogadja a törvényjavaslatot.

Mudrony Soma a részletes tárgyalásnak hétfőre halasztását kéri.

A ház a részletes tárgyalást hétfőre halasztja, a mikor a közlekedési bizottság jelentést is tárgyalatnak a dévanyai és lajosmizsei vicinális vasutakra vonatkozólag. Ezután tárgyalásra fog kerülni a söradótörvényjavaslat.

Az ülés 1 óra 25 perczkor véget ér.

Vasuti szerencsétlenség.

Mint Kassáról távirják a 203 számú személyvonat, mely pénteken este hét óra után indult Hatvanból, Tura és Aszód állomások között nyílt pályán összeütközött egy vele szembe robogó lokomotívval. A személyvonat is és a lokomotív is nagy sebességgel haladtak, úgy hogy az összeütközés nagy erővel történt.

A kassai vonat lokomotívja kisiklott, a három első kocsi pozdoriáig zuzódva egymásra torlódtott s a többi kocsi is kisebb-nagyobb sérüléseket szenvedett; az utolsó majd valamennyinél összezuhan.

Az utasok halálra rémülve, hangos sikoltozással ugráltak ki a kocsikból, s iszonyú rémülettel látták a halálos veszedelem, melyben forogtak, s a szörnyű pusztítást, melyet az összeütközés véghezvitt.

A mozdonyvezetője és a tűtő, kik mindketten súlyos sérüléseket és égési sebeket szenvedtek, véresen, égő ruhával vándoroltak el a romok közül; s az egymásra torlódtott romokhoz közt egy agyonvert ember megüvegesedett szemű feje meredt elő; Fränel vonatvezető volt, kit anyára ösztörtök s elmentek a romok, hogy holtestét három órai munka után se tudták a romok közül kiszabadítani.

A vonaton volt utasok közül nagyobb baja senkinek sem történt, de kisebb zúzódásokat és sérüléseket többen szenvedtek. A szerkesztővel haladt lokomotív gépész Kreuzer életveszélyesen megsérült; az egyik keze két helyen összetört, súlyos zúzódások és égési sebek vannak az egész testen. A vele volt tűtő sem volt szerencsésebb; mire elővonszolták a romok közül, majd minden ruha leégett róla s iszonyú égési sebek borították.

A szerencsétlenségről azonnal táviratban értesítették a hatvani és budapesti állomásfőnököket, melyek nyomban gondoskodtak a gyors segélyről. Budapestről még jóval kilenc óra kissegítő vonatot küldtek a szerencsétlenség színhelyére s az üzletvezetés útján rögtön jelentést küldtek az igazgatóságnak és a közlekedési minisztériumhoz.

A kiküldött különvonaton az orvosok kívül az illetékesőség egy tisztviselője és egy vizsgálóbíró is a helyszínre indult, hogy azonnal megállapítsák a tényállásokat.

A vizsgálóbíró kihallgatta a vonat személyzetét, s a magához lokomotív súlyosan megsérült gépészét. Kreuzer mozdonyvezető azt mondta, hogy kocsitólást végzett egész délután, s a szabadnak vált vonalon egész bátran haladt. A közlekedési személyvonatot csak az utolsó pillanatban vette észre, mikor az összeütközés megállítására már gondolni sem lehetett.

A kassai vonat vezetőjét és gépészét természetesen nem lehetett kihallgatni, mert az előbbiek voltak fekszik a romok között, az utóbbi pedig eszméletlen, s a halállal vídók. A vizsgálat mostani stádiumában még nincs megállapítva, vajon az állomási vagy a vonatvezető volt-e a felelős. Annál nagyon valószínű, hogy az összeütközést téves jelzés idézte elő s nagy szerencse, hogy a teljes erővel robogó lokomotívhoz csak egyetlen szerkesztő volt kapcsolva, s így a személyvonat nem talált oly nagy ellentétet, mint ha teljesen felszerelt vonattal ütközött volna össze.

A fővárosban késő este híre terjedt, hogy a magyar államvasuton nagy szerencsétlenség történt. s éjjeli egy óra tájban már számosan voltak a pályaházban, kik aggódva várták a kissegítő vonat megérkezését, s mikor az éjjeli fél 2 óra körül a pályaudvarra robogott, zajos örömmel üdvözölték épségben, vagy csak egészen jelentéktelenül megsérülve visszatért rokonait. A különvonaton hozták meg a három sebesültet is, kiket előbb az orvosi szobában újból bekötöttek, s aztán kocsikon a Rókus-kórházba szállították őket.

A két halott a szerencsétlenség színhelyén maradt.

Az elítélt Wilson.

Egész Franciaországban minden más kérdést háttérbe szorított a Wilson-pörben tegnap hozott ítélet. A rendőri tszék, mint már megemlítettük, csupán a Brespin de la Jesnière ügy alapján ítélte el Wilson. Wilson ugyanis 5000 frankot kapott Crespinből s ez az összeg Wilson lapjának a „Moniteur de l'Exposition"-nak könyveiben nincs felolvasolva. Az ötezer frankot Wilson tudva-

levőleg visszafizette Crespinnek, mikor az a becsületrendet, mely után áhitozott, nem kapta meg. A bíróság éppen e visszafizetésben látta annak a bizonyítékát, hogy Wilson csakugyan üzérkedett rendjelekkel s mivel Franciaországban senkinek sincsen jogában kitérítéseket áruba bocsátani, csalás miatt elítélte Wilson Dánielt.

Az ítéletet Franciaországban nagyobbra tiszteletnek tartják, de mégis nagy örömmel fogadják az ítéletet, mert bizonyítva látják, hogy a köztársaság igazságszolgáltatása elér mindenkit, akár mily magas állást foglaljon is el.

A lapok nagyon eltérő módon beszélnek az ítéletről. A Temps azt mondja, hogy a legszélsőbb pártokhoz tartozó emberek nézete szerint nagyon messzire ment a rendőri törvényszék, mikor ily szigorú ítéletet hozott.

A Journal des Débats nagyon helyesen tartja az ítéletet, csak azon oszálkodik, hogy a törvényszék nem alkalmazta a legmagasabb büntetést, s nem ítélte e Wilson öt évtizedre.

Az Intravisiogant nagy örömmel fogadja az ítélet, ép úgy a L-interne is, mely szerint a megsértett közérkösiséget bosszulták meg az ítélettel.

A Republique française egy szó megjegyzést sem tesz az ítélethez, de olvasói ebből a hallgatásból is tudnak ítélni.

A Justice azt hangsúlyozza, hogy csak a köztársaság szabhat ily szigorú, de igazságos büntetést arra, a ki a közérkösiséget így meg mérte sérteni.

A Figaro cseppet sem sajnálja Wilson, a gazdag paloták urát, mert úgy ő, mint apósa a volt köztársasági elnök megérdemelt megkülönböztetést sorozták. A Figaro egy munkatársa, mint Parisból táviratozták, meginterviewolta Wilsont és Grévyt. Mind a kettő meglehetősen nyugodtan fogadta az ítéletet. Wilson beszélgetés közben azt a reményét fejezte ki, hogy a felsőbb bíróságok megemissik az ítéletet, melyet jogilag Grévy is igazságtalannak tart. Arra a kérdésre, hogy mit tesz, ha az ítéletet helybenhagyják, Wilson így válaszolt: „Kérdésére bajos felelni; ki számolhatja a jövővel? Wilson külföldben, úgy tudja a Figaro, Skóciába vonul vissza, s ott marad, míg büntetése elévül.

Az ítélet kihirdetése után Wilsont és Grévyt, a volt elnököket, számos képviselő és szenátor látogatta meg. Grévyvel olyanok is tettek látogatást, a kik régebben nem szoktak az Elyséebe járni. Grévy, mikor az ítélet meghallotta, sírva fakadt, majd megfogta magát és kurtán válaszolt a hozzá intézett kérdésekre. Csak közelebbre sobajtot fájdalmasan: „Hát lehetséges volt ez?”

Az ítélet kihirdetése után Wilsont és Grévyt, a volt elnököket, számos képviselő és szenátor látogatta meg. Grévyvel olyanok is tettek látogatást, a kik régebben nem szoktak az Elyséebe járni. Grévy, mikor az ítélet meghallotta, sírva fakadt, majd megfogta magát és kurtán válaszolt a hozzá intézett kérdésekre. Csak közelebbre sobajtot fájdalmasan: „Hát lehetséges volt ez?”

Városi ügyek.

(Törvényhatósági közgyűlés.)

Városunk közgyűlése szombaton Albach Géza polgármester elnöklése mellett folytatta és be is fejezte alig egy óra alatt pénteken kezdett közgyűlésének tárgyalásait. A színházi szubvenzió kérdése el a végén döntve már pénteken, ezuttal már alig jelent meg a közgyűlésre mintegy 10 városatyja, akik aztán a tárgysorozatot minden vita nélkül intézték el.

Az ügyeket mind Salamon Antal adta elő, aki egyuttal a közgyűlés jegyzőit teendőit is teljesítette.

A tárgyak eként intézték el: A Színház-féle telek eladásának elhatározása névszerinti szavazással harmadikban a jövő közgyűlésre halasztott; vala-

mint a sóskút számára szükséges terület megvételének ügye is.

A tanács feleltalaztatott, hogy a vashíd építés céljából megvásárolt házakat lebontassa.

A városi iskolázás előterjesztése helybenhagyott az idő közben elhunyt Csirják Albert polgári iskolai tanár szabadságolása és helyének ideiglenes betöltése.

Tudásul vették:

Az ev. ref. ekkleziája közölte b farokasutcai ev. ref. leányiskola telek számára ingyen átadott terület átengedéseért; a polgármester jelentése a közdögőhid pénzárának vizsgálatairól.

A közdögőhid építő vállalkozója által felajánlott 1000 drb. keramit tégla és néhány agyagos megvételé Bogdán István fel szólítására 300 frton elhatározottat.

Négy vámszedőnek, az állami fogyasztási adók bérli számára teljesített átviteli bázisok kezelésért, a bérlek által a városnak fizetett 300 forintból, 150 frt munka-díj szavaztatott meg.

Tudásul vették:

Hogy Wertheiser J. a város ellen 700 frtért pert indított, egy olyan szállítási követelésért, mely még 1849 ben az orosz és osztrák hadak részére adott szállítási származik; továbbá, hogy a polgármester Polányi Jánost ideiglenes napidíjaként alkalmazta a községi bíróságnál.

A kolozsvári alpolgármesteri uradalom gondnokasága részére az általa használt fuvar számára a régi vámmenteség megadott.

Finta Antal tanácsos iktatónak betegsége miatt hetheti szabadságidő és 100 frt segély adott; Kilián Mártonnak pedig 100 frt rendkívüli előleg; végül Veres Sándor túlsúlyú örvényének a multkor néhai férje számára megszavazott 50 frt. kiadása elhatározottat.

A tanács megbízott, hogy a katonai kórháznak használt óvári ház további két övre szóló bérletét megköthesse.

Dr. Tóthmájer E. orvosi oklevele kihirdetett.

Ezzel az ülés véget ért.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, március 5.

— **Lapunk szerkesztősége** átköltözött új helyiségébe a Belmagyar és Tivoli utca sarkán lévő 6 sz. a házba. A lap részére szóló küldemények ezentúl oda intézendők. A szerkesztőségi iroda reggeli 7 órától déli 2 óráig van nyitva.

Az Erdélyi Nemzeti Tanács ügyében tartott néhány érdeklődő szombaton délután a Kulturreglet tanácskozó helyiségében a Petefi István meghívására értekezletet. Jelen voltak: Eszaky Károly, Felméry Lajos, B. Bárfy Gyula, Hegedüs István, Szamosy János, Csernátóny Gyula, Ferenczy Zoltán, Sándor József, Petefi István, Sebesi Jób és Bartha Miklós. Az értekezletet, mint kiállított elnök B. Bárfy György vezette. Kimondott egy erdélyi irodalmi társaság alakításának szükségét, s ennek szervezésével, illetve a programponztokat megállapításával ezek alapján a statutum elkészítésével megbízottak Eszaky Károly, Felméry Lajos, Sándor József, Ferenczy Zoltán, Lány Gyula, Pe-

telei István és Bartha Miklós. A szerveződések idejére előlnek választott B. Bárfy György, titkárnak Csernátóny Gyula.

— **Márcz. 15-ikét** Brassóban és Mvárhelyen is megünneplik. Mindkét helyen a megalakult bizottságok már meg állapították az ünnepességek rendjét, s nagyban készülnek az ünnepély érdekessé tételére.

— **Ghyezy Kálmán** hült tetemét szombaton délután helyezték örök nyugalomra a kisigmándi családi sírboltban. A temetésen a család tagjain kívül jelen voltak Komárommegye és Komárom város küldöttsége György Elek Komárom város országyűlési képviselével, a közeli és távoli vidék számos előkelősége.

— **Kossuth fiának olasz állampolgársága.** Ama birre vonatkozólag, hogy Kossuth Lajos fiatalabb fia az olasz állampolgárság kötelekbe lépett, a következő felvilágosítást kaptak: Olaszországban kétféle honosítás van. Az egyik a közönséges honosítás mely az összes polgári jogot megadja, a másik az egynevezett nagy naturalizáció, mely a politikai jogokkal is felruhazza a honosítottat. Ez utóbbihoz külön törvényhozási intézkedés és királyi szentesítés szükséges. melyet kérni nem lehet, hanem kiváló férfiakat kivételesen és önként szottak vele megtisztelni. Ezt a nagy naturalizációt kapta most meg ifj. Kossuth Lajos, természetesen ő is a nélkül, hogy kérte volna.

— **Kossuth képe.** A gergyó sztmiklósi „polgári olvasókör” — mint lapunknak írják, — megszerzén Kossuth Lajos nagy házakúknak élethű arcképét, folyó hó 1 én tartott választmányi gyűlése egyhangulag elhatározta, a képek díszes keretben tételét, és a kör olvasó szobájában való elhelyezését. Üdvözljük az eszmét, és gratulálunk a jó gondolkodású olvasóknak.

— **A király március 8-án** este udvartartásával együtt buzamos tartózkodásra Bécsbe utazik. A királyasszony és Mária Valéria főhercegnő még továbbra is Budapestben maradnak.

— **Trefort Ágoston** vallás- és közoktatásiügyi miniszter állapotában szombaton délután némi javulás állt be. Az éjtel miniszter ugyan nyugtalanul töltötte, de bágyadsága csökkent s a délelőtti folyamán élelkekben társalgott környezetével. A király egy koronázási tisztt által kéretett értesítést a beteg felől s a királyné nevében Nopcsa báró, ő-felése főudvarmestere volt ott.

— **Március 15-ikét** emlékeztetés napot, Gergyó-Szt. Miklós város is méltó kegyelettel fogja megünnepleni. A végrehajtó bizottság már megalakult s működését meg is kezdte.

— **Hrobonyi Pál,** Szamosújvár város egyik legnépszerűbb polgára, mint onnan távirják tegnap reggel hosszabb szenvedés után meghalt. — Az elhunyt sok ideig bérlelte, utóbb pedig vezetője volt a Placsin-tár Dávid polgármester tulajdonát képező gyógyszerüzetnek, s mintegy 25 évvel ezelőtt költözött Szamosújvárra, melynek minde nem taradalmi s művelődési mozgalmakban nemcsak tevékeny részt vett, hanem a legtöbbör vezérszerepet is játszott. Humánus modora, liberális gondolkodás módja és fáradhatlan buzgalma, a közügyek iránti élénk érdeklődése által minden körben általános becsülést keresni, úgy már holnap az új pályára lépék.

— **Valóban?** kérdé Netti ragyogó szemekkel. Komolyan érti amit mond? Ninesen előítélte a színészt iránt? Nem fél, hogy elveszti méltóságát vagy — Vance nem tehetett róla, de hangosan nevetett fel, s ezáltal a leány beszédét kissé durván szakította félbe; de Netti nem törődött azzal.

— **Edes Clara** kisasszony, miféle méltóságot veszítenék el? kérdé öszintén. Azt a méltóságot, hogy egy olyan házban helyezkedjen, mely nem az enyém, hogy mosoha atyámat, aki már is többet költött reám, mint a mennyi tőle telik, kiszivattyuzom? És különben is nekem úgy tetszik, hogy mai napig a színészek nagy urak.

— **Oh, igen,** mondá Netti készséggel, büszkén emelve fel fejét, a régi közönséges előítéletek gyorsan oszlanak el! A színészek most mindenüvé m-nnek.

— **De előbb** meg kell nekik tanulni játszani, mondá Vance, osinos oktatására mosolyogva és én e művészetnek a legeslegelső elemeivel sem bírok.

— **Oh,** az nem tesz semmit, előbb járni kell megtanulni mielőtt szabadnának! jegyzé meg Netti nagy bölcsen. Remélem nem kíván rögtön mint „csillag” feltűnni.

Vancsának nem lévén helyes fogalma róla, hogy a „csillag” mit jelent, de a leány hangjának komolyságából gyanitva, hogy ez az aspiráció illetlen volna, Vance egész alázatosan azt válaszolta, hogy soha sem voltak olyan igényei.

— **Akkor a többi könnylez.** Anyám és én tanítani fogjuk; s talán valami osokély szerepkörre szerződhetik hozzánk, s majd később.

— **A többit** bizzuk a sorsra, válaszolá az ifjú komolyan; s hozzon a jövő sikert vagy bukást, a Clara kisasszony iránti hálamat soha sem felejtöm el.

— **Oh,** hallgasson! kiáltá a leány

lést szerzett a maga részére. Halála 66 éves korában érte utól — mely részleteket keltett fel a Szamosújvár ösziről írt saik között. Temetése holnap lesz. Nyugodjék csendesen!

— **Ügató adófiat.** Zelig Lajos közvetlenül fizető, a deesi adóhivatalba ment adót fizetni a napokban, de az adóhivatal nem abba a tartozásba akarta bevenni, a melykébe a fél kívánta, hanem illetékbe akart levonni bizonyos összegűt, melytől még esedékes. Vitatkozott a mádván, Farczádi Albert ellenőrt az ügyről Zelignek, hogy „te ugyasem mint a butyka”. A sértett fél panaszra ment Pál János adófelügyelőhöz, kérve, hogy legalább mit is fizet ne tekintessék kutyának, hanem szeszüljen emberi bánásmódban. Az adófelügyelő mint lapunknak írják erősen letezkedett, hogy az adóhivatal értesítet talnokai ellen sokszor bántozott panaszok végre orvoslára találjanak. r. l.

— **Zichy Géza** gr. újabb hangverseny körutrá indult. Ezuttal Olaszország veszi útját és vele megy Hubay Jenő gedumvész is. Olaszországból igen nagy meghívásokat kapott. A művészek utabak Grázot, Laibachot, és Görzöt is. Felenczebe a filharmoniai társulat, Firenzebe a Gubernatis gr., Rómába Bruck hazagövetők, Milánóba P. Bozzini, az ottani konzervatorium elnöke és híres zeneszerző hirta a grófi művészt. Az olaszországi hangversenyek után pedig Franciaországba utazik, a hol Bordeauxban, Angersben, Nantesben és Parisban fog hangversenyezni.

— **A négyfalusi rongyos-egylet** első ünnepélye február hó 26-án volt. A négyfalusi állami el. iskola egyik legnagyobb tantermében. Ekkor osztotta ki az egyet 42 szegény számára a mult óra óta összegyűjtött összeszerzett ruhákat. Az ünnepélyt három órakor a négyfalusi vegyes dalkör a magyar himnusz nyitotta meg Kovács M. karagys vezetés alatt. Ezután Bede Daniel a rongyos-egylet elnöke üdvözölte meleg szavakkal a halgatóságot és a szegény gyermekeket, minastán kiosztatták a ruhákat.

— **Széchenyi Pál gróf** földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter betegségeiből annyira felépült, hogy badi jószágáról, hol hat héttel ezelőtt ki lett keresett, szombaton visszatrért a fővárosba. — Matkovits Államtitkár a miniszterium egész tisztikara nevében a minisztert lakásban üdvözölte, kifejezést teljes felgyógyulása fölött érzett öröme.

— **Széchenyi gr.** szombaton délelben nagy lent a kereskedelemügyi miniszterium palotájában s hivataloskodását ismét megkezdte.

— **Működési előadás.** A társas „ev. ifjusági kör” tegnap este a császárfalusi nagy vendéglő termében igen élvezetes működési előadást rendezett az ev. ref. gyámitészt javára. — Sínre került Csapreghy kitűnő népszámúve: „A nép osikó”.

— **Harez egy farkasal.** Ot mán fuvaros kedden a keresztényfalvi száguttal párhuzamos mezei uton fával rakott szekerekkel közeledett Brassó felé. Ezel a Grünfeld féle petroleumgyárhoz az egyik nagy rémületre egy hatalmas farkas pillant meg amint loval elé állott. Az eladóaugrik s nagy lélekjelenléttel egy halat fát ragad le kocsijáról, hatalmas vágtával mérve a farkasra. A fenevad visszatért dik, kisé, de a másik perczben reá akasztva vetni magát az oláhra, ki azonban nem várja ezt be, hanem ritka bátorrágal egy rik a farkasnak, megragadja földnél s nyomja fejét a földre, segítségért kiáltva. Tarsai gyorsan ott teremeve, agyonverték a farkast, melyet ott a helyszínen azonnal meg is nyustak.

— **Öszinte nehezteléssel.** Singleton ur, ne beszéljünk erről; de ha azt hiszi, hogy anyám és én el tudjuk valaha felejtetni, hogy a Jeni életét önnék köszönhetjük? És az adósságot még akkor sem rohvatalat le, ha holnap reggelre egy Irving hírnémet biztosíthatnánk az ön számára.

XV.

E naptól kezdve a Clara Netti ajtálat, és Netti maga is először helyet foglalt el a Singleton Vance gondolatában. Legalább ajánlott neki egy utat és módot, hogy bajaiból megszabaduljon, s bár egy színész életének a gondolata nem nagygy nyördeggel töltötte el, de akár mi jobb volt mint mostani élte; és aztán lassan bekezdte látni, hogy bár minő foglalatosság mi ötet és Nettit összehozza, csak kellemes lehet.

— **Oh** nem voltak régi barátok. Hát hónappal ezelőtt a nevről is alig ösmerték Clara kisasszonyt, a véletlen hozta őket együvé, igen, először a véletlennek köszönhetto, hogy a Netti kis sánta hugán, kőnéje oly forrón szeretett, segíthetett, sőt barmán semmittevés mely megengedte, hogy bármínő ösmeretségeket kössön kellemetlen otthonából Nettihöz vezérelte.

A kis leány megmentése, minek Clara rené és a leánya oly híres fontosságot tulajdonítottak, és a miről Netti még most is oly tulajdos hálá érzettel beszélt, Vance nagyon egyszerű dolognak tartozott, s megkerült neki többé, mint izmainak egy szítésébe, s kabátja ujjának a beárazásánny volt az egész és nem több.

— **Egy** nagyon széles és nyirkos esztéveletlenül a Viktoria állomáson a pályán állott, egy emberre várakozott, a ki megígerte, hogy ott fog vele találkozni, az emberet nézte amint azzal a podgyások lett a bérkocsikról veszekedett.

(Folyt. köv.)

AZ ELLENZÉK TÁRCAJA.

1888. Március 5.

Férj és szerető.

Az „ELLENZÉK” részére angolból fordította: AMICA.

XIV.

(Folytatás.)

(39.)

— **Bohó** fu, úgy látszik maga nem tudja, hogy a kiköltözés az atyai erszénynek csak egy újabb s tetemesebb igénybevétele volna? Nem, nem, oda nem szabad többé folyamodni! Ha komolyan van szükség a gyakorlati tanácsra, én tudnék adni; de folytatás, his firtós fejeiskjét rázva, talán jobb ha nem szólók.

— **Kérem** beszéljen! kiáltá élénken az ifjú, mert a kis teremének olyan arcz kifejezése volt, hogy bizonyosra vette, hogy valami komoly terven töri a fejét.

— **Igaz,** hogy Netti, öt vagy hat évvel fiatalabb volt Vance nál, de oly sokkal bölcsőbb és gyakorlatibb, hogy nem látszott helytelennek sem nevelésének, midőn pártfogói hangon „Bohó funak!” nevezte, sem az a félig anyáskodó hang, melyet vele szembe öntöndatlanul felvett.

— **Clara** kisasszony, mondja meg, — hogy mit tancsol; és én igérem, hogy megfogom becsúlni s elfogadom!

— **Ne** olyan gyorsan! — szkítá félbe Netti vidáman. Singleton ur, készüljön egy villanyos útásra! — Miért nem csatlakozik hozzánk?

— **Vance** bámulva nézett rá. — Ez valóban villanyos útás volt!

— **Csatlakozom** a társasághoz! — rebegte halkán. — A szinpadra lépjek! — Játsszam! Oh, Clara kisasszony, bizonyos vagyok benne, hogy nem volnék képes rá!

— **Tanítás** és sok tanulás nélkül bizonyosan nem — volt a nyugodt válasz. A Romek és Juliák kii a lelkészség hévének a pillanatában jelennek meg s játékkukkal a közönséget elragadják — csak a regényekben léteznek.

— **En** nem igérek ily kápráztható sikert. De meg vagyok róla győződve, hogy kitartó szorgalommal és figyelemmel, a szinpad előt tisztességes pálya lenne önnék; és nem egyedül vagyok azon véleményben, hogy természetes tehetségei első rendűek. En nem ismerek anyámnál nagyobb tekintélyt, és ő csak tegnap is mondta, hogy ön mily pompásan tudná az első szerelmest adni!

— **Vance** elpirult, egy pillanatra elfelejtette, hogy anya és leány tisztán üzleti szempontból dicserétek.

— **Clara** asszony nagyon szíves — zormogá kissé zavartan, mifelett Netti tréfás nevetéssel vonta a vállait.

— **Szíves!** — Csak nem képzeli talán hogy anyám bízlegni akart önnék? — kérdé Netti annyira mulattatva ez eszme által, hogy Vance ismét elpirult, de ez alkalommal a bosszúság miatt.

— **Nem;** — folytatá a leány — ő egyszerűen azt értette, hogy ön magas és kellemes külsejű, hogy szép arca van, s szelid ábrándos tekintete, hogy jól és tisztán beszél, s úgy tárja a visli magát mint egy genl-man, — s hogy jelenleg az ilyen tulajdonságok ritkábban kaphatók, amár nagy a kereset utánunk No Singleton ur, megértette az ajánlatomat, és gondolkozik rajta?

— **Netti** a legnagyobb egyenszűséggel beszélt e tárgyról, arczszíne nem változott, s vidám öszinte modorában a legkisebb zavartottság sem látszott; a leghibább férfi sem képzelhette volna, hogy ötöt ez atárgy szeszélyesen érdekli; és ez a meggyőződés bosszantotta és sértette Vancot, amár

igyekezett eltitkolni, mintha tudta, hogy az mily ostoba és hálátlan érzés.

— **Kegyed** több mint szíves, hogy ráám gondolj, kezdé Vance. — Nagyon hálás vagyok; de —

— **De** azért mégis sértve érzi magát, szakítá félbe Netti gyorsan.

— **S** először történt, hogy fehér bőrét halvány pir borította el, s hogy kedves tiszta hangja a bánkódás érzelmétől remegett.

— **Singleton** ur — folytatá — feledje el bohóságomat, feledje el, hogy az ön beszédét komolyan vettem.

— **Tanácsomat** tekintse egy jó tréfának, s a jövő alkalommal keresen magának tekintélyesebb tanácsadót.

— **Azt** nem fogom tenni soha! — kiáltá Vance hevesen, érezve, hogy a szép barna szemek csillagó fényét könnyek homályosították el a gyűlölni kezdő magát, hogy talán durva szavaival nemcsak a szíve kis barátságának fájdalmát okozott. Netti, Clara kisasszony, kiáltá, reménytelen nem teszi fel rólam, hogy olyan hálátatlan együgyű volnék! Ugy-e csak tréfál?

— **Megkapta** a leány kezét s szorosan tartotta azt kezében.

— **Olyan** szép kis puha kéz volt az, oly puha és fűhő, mint a Noráé, vagy a Krisztiné, és mégis képes volt e szerény kis háztartást munkájával fenntartani. Ez a kis teremtes volt az, aki családjának a kenyérét megkereste, míg ő —

— **És** Vance e pillanatban megvetéssel gyűlölte magát, s a Netti indítványát egészen más világításban kezdte látni.

— **Tréfálok-e?** Oh, nem, válaszolá Netti hűvös arczát félre fordítva, s kezét csendesen kiszabadítva. Bolondság volt tőlem olyan indítványt tenni; kérem feledje el.

— **Azt** nem fogom tenni, volt a határozott válasz. Ha komolyan gondolja, hogy a szinpadon becsületesen meg tudom az élel-

H I R D E T É S E K.

HIRDETMÉNY.

Vonatkozással a „Hunyadmegyei első takarékpénztár XV-ik évi rendes közgyűlésére” szóló és a Budapesti Közlöny idei 42. számában megjelent hirdetményre, a t. cz. részvényesek ezennel értesítettek, hogy a tárgysorozat 2-ik pontja alatt említett igazgatósági javaslatok közt, a takarékpénztári alaptőke felemelése, esetleg új részvények kibocsátása iránti ajánlat is bennfoglaltatik, mely mint külön tanácskozási tárgy, az igazgatósági javaslatnál kapcsolatosan fog tárgyalatni.

Hátszeg, 1888. évi március hó 3-án.

182. (1—3)

Gróf TELEKY GYÖRGY.

Sz. 4—1888.

közgy.

174. (3—3)

Hirdetmény.

Sz. kir. Erzsébetváros közönsége három kövű lisztelő gőzmalma kezelése

folyó évi Junius hó 1-ső napjától egy évre kiadatik. — Gépész oklevéllel ellátott ajánlatok Erzsébetváros polgármesteréhez címezve — folyó évi Március hó 20-áig — beküldendők.

Sz. kir. Erzsébetváros képviselő testületének 1888. évi február hó 23-án tartott üléséből.

Lengyel Márton,
polgármester.

Gajzágó,
h. főjegyző.

Sz. 439—1888. tlkv.

181. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsavári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gajzágó Antal és Irma kiskorú végrehajtatóknak Lusztig József-fé, szül. Rochmana Julianna végrehajtást szenvedő elleni 200 ftt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kolozsavári kir. törvényszék (a Kolozsavár vidéki kir. járásbíró) területén lévő Gy.-Vásárhely község határára fekvő a gy.-vásárhelyi 147. sz. tjkvben a fenti végrehajtást szenvedő tulajdonánál felvett A + 1. rendszám 2698/1, 2698/2, 2699/1. hrsz. 353 ftt becsárban és a 2. rendsz. 2699/3. hrsz. tirtokra 189 ftt becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi Április hó 30. napján d. e. 10 órakor Gy.-Vásárhely község községi házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át bánatpénz gyanánt — a végrehajtatók kiételével — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadésképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kolozsavári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság, 1888. évi Január hó 26-án.

SUTORIS ALBERT,
kir. tör. szék bíró.

Szénatér-utca 1-ső szám alatt levő

ugynevezett

„Papok fogadója“

telkestől és kertestől együtt eladó.

Értekezhetni Havasi István egyházi főgondnokkal kül-közép-utca 39. szám alatt.

(1—1)

Eladó házas-telek.

Külmagyar-utcában, a katonai laktanya közelében egy igen előnyösen fekvő és jövedelmező egészen új nagy telek szabad kézből eladó.

Részletes feltételek megtudhatók ügyvéd Dr. Isac Aurél irodájában, Kolozsavart, belközép-utca 31. sz. a.

182. (4—1)

FODRÁSZ-ÜZLET ÁTHELYEZÉSE.

Van szerencsém a n. érd. közönség szíves tudomására hozni, hogy

FODRÁSZ-ÜZLETEMET

belközép-utca Adler-féle háztól

belmagyar-utca 1. számú Klatrobelz-féle házhoz tettem át,

mit is midőn a n. érd. közönség szíves tudomására hoznék, bátor vagyok egyszersmind tudatni, hogy Zolnay András urral szövetségbe, a fent nevezett fodrász-üzletünket, mint társas üzletet, a jelen kor igényeinek teljesen megfelelően — egész újonnan rendeztük be a legújabb törekvésszerűen tisztá, jó és gyors kiszolgálás eszközlése által a n. é. közönség elandó pártfogását kiérdemeltük.

Felvallalunk továbbá mindennemű női- és férfi hajmunkákat is, valamint kész női hajak dus választékban kaphatók.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, kiváló tisztelettel

Zolnai és Berez,

fodrászok,

belmagyar-utca 1-ső szám

108. (9—10)

FISCHER VILMOS Kolozsavart, Belközép-utca 15. házszám alatt

15 év óta fennállott jó hírű

PORCELLÁN ÁRUTÁRA

a háznak váratlan eladása végett végleg kiárusítatik.

A legfinomabb és közönséges asztali, théa, kávé és fekete kávé készletek, 1, 2, 6 és 12 személyre valók; mosdó garnitúrák, vázák, virágcserepek, billet- és fali tálak, magyar kancsók és a legkülönbözőbb formájú diszidények és Nippes tetemesen leszállított árban nagyban és kicsiben azonnal eladatnak.

Ugy szintén a mindennapi használatra való 10 kros Steingut és 15 kros legjobb minőségű porcellán tányérok, vendéglőbe való vas-tag edények stb. végleg kiárusítatnak a hatóság engedélye alapján.

Vidéki rendelések pontosan teljesítetnek!

Teljes tisztelettel

FISCHER VILMOS.

Műkedvelőknek a festeni való fehér porcellán és majolika edények rendkívül leszállított árban!

Egész friss

velemény-, virág- és gazdasági magvak,

TAUFFER FERENCZ UTÓDA

magkereskedésében,

Kolozsavart, belközép-utca 6. szám.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

